

Občané poškození podvody tzv. „šmejdu“: „Šmejdí byznys je státem tolerovaný organizovaný zločin“

Zbyněk Prousek

Vážené dámy, vážení pánové,

Po několik let se profesionálně i v rámci mých občanských aktivit zabývám problematikou tzv. ŠMEJDŮ, a není tomu jinak ani v případě mého angažmá v IAV, s nímž sdílím řadu mých názorů a myšlenek, ve kterém jsem členem výkonného výboru, a při kterém také vedu tzv. „Antišmejdí sekci“.

Prioritním cílem mého dnešního vystoupení však není přednáška o Šmejdech a jejich byznysu – byť jde o problém mimořádně závažný, a uměl bych o něm hovořit velmi rozsáhle, ale přispět k co největší veřejné diskuzi o tom, co „Šmejdí byznys“ odhaluje, jaké vysvědčení vystavuje státu, a co vše „Šmejdí byznys“ signalizuje právě v oblasti vymahatelnosti práva – tedy v oblasti, která je ústředním tématem dnešního Semináře.

Diskuzi o beznaději tisíců poškozených domoci se práva na spravedlivé potrestání pachatele, domoci se odškodnění.

Neboli:

diskuzi o kvalitě realizace takzvaného veřejného zájmu,
diskuzi o žalostné vymahatelnosti práva v této zemi.

Vzhledem k tomu, že moje vystoupení je časově vymezeno, omezím se **jen na zásadní fakta, pilíře a teze.**

K tomu je potřebné připomenout, že historické kořeny tzv. „Šmejdího byznysu“ vyrostly v Mělníku, a právě **Mělnický gang** je proto jeho zásadním představitelem a učebnicovým příkladem.

Jen pro upřesnění:

Právě onen **Mělnický gang** „jen“ v rámci tzv. předváděček připravil tisíce lidí o jejich často poslední peníze a v mnoha případech je krom psychické újmy dohnal až do úplné existenční bídy, včetně utrpení z exekucí vzniklých v důsledku podvodů, atd., atp.

Jen mnou podaná trestní oznámení mapují drsné příběhy celkem **122** lidí, kterým podvodníci způsobili škodu bezmála **5. 000. 000 Kč ! (4.657.588 Kč).**

Ke konkrétnímu číslu **122** je pak nutno přičíst ještě počet obětí a počet škod z mnou zmapovaných **103** marných exekucí proti pachatelům, a také následky jejich doprovodné či souběžné – kriminálně trestné činnosti.

Podotýkám, že tato čísla jsou však pouze nepatrným zlomkem z celkového počtu všech obětí, kterých, jak už jsem řekl, jsou tisíce.

Pro dokreslení představ o rozsahu a závažnosti podvodného „Šmejdiho byznysu“ ještě doplňuji, že z vyhodnocení oficiálních údajů o počtu předváděcích akcí, informací od poškozených i samotných podvodníků jsem dospěl k výpočtu, že v době „zlaté éry“ (tj. v letech 2008 – 2015) si jen Mělnický gang a jen v rámci ČR přišel na minimálně **4,5 miliardy Kč / ročně !!!**

Sekundárně je však nutno brát v potaz také škody, které pachatelé podvodů způsobili a způsobují **státu**, a to zejména tokem peněz zcela mimo daňový systém, a dále pak také škody způsobené státní kase, a to drahým, a při tom zpravidla naprosto marným „úřadováním“ státních orgánů v oblasti nevymahatelných pokut uložených v režimu ČOI či nevymahatelných soudních rozsudků uložených v režimu občansko-právních řízení, a to vše včetně předem marných – tedy v praxi bezvýsledných exekucí proti podvodníkům.

Je tomu tak proto, že jedním ze základních principů, na kterém jsou organizované podvody „Šmejdiho byznysu“ vystavěny a vymyšleny je **princip předem připravené nevymahatelnosti práva !**

U Mělnického gangu ještě malou chvíli zůstanu.

Hovořím-li o Mělnickém gangu - pak oprávněně, neboť jde o uskupení více jak **90** konkrétních pachatelů, kteří mezi sebou i navzájem, a spolu s jejich pomocníky, přísluhovači a zaprodanci nejrůznějším stupňům klientelismu, a za využití více jak **130** účelově založených - tzv. „skořápkových firem“ **vytvořili obrovskou chobotnici zla.**

Vyjádřeno jinak - gang, jakož to společenství mnoha osob s organizovanou působností, vnitřními pravidly, s rozdělením funkcí na kmotry či pěšáky i dělbou činností.

Gang s jediným zaměřením - a to **soustavně podvádět a okrádat** předem pečlivě vybrané oběti; a sekundárně – jak již řečeno, také český stát.

Doplňuji, že „ Mělnický gang“ se ale neomezoval „jen“ na „šmejdi byznys“.

Některá z mých oznámení se týkala také konkrétních konkurzů či insolvenčí - obojí opět v rádech desítek miliónů korun, včetně tzv. doprovodné trestné činnosti.

Při postupném rozplétání chapadel zmíněné chobotnice jsem mj. pracoval také se jménem „**Kočka**“,
se jmény osob z okolí tzv. **Berdychova gangu**,
se jmény osob angažovaných v tzv. **H-Systemu**.

Tvrdím proto, že jde o chobotnici zřejmě využívající nepoctivý právní servis,
obchod s tzv. Bílými koňmi“,
i pletichy, ba možná i výnosný obchod s osobními daty lidí.

Chobotnici, jejíž vnitřní organismus nanejvýš pravděpodobně hodně a hodně ví o pozoruhodných - „náhlých úmrtích“, nebo pozoruhodných vážných zraněních min. **pěti** mladých mužů z Mělnicka -- úmrtí, která snad jen policie považuje za sebevraždy či dopravní nehody. (*Oběšení na mostě, vjetí na žel. přejezd, oběšení v zákulisí předváděcí akce, pěší srážka s vlakem..atp.*).

Také ale chobotnici, zakládající podezření o **závažné nespolehlivosti** několika konkrétních, ať už bývalých či současných policistů, (a to jak na stupni ÚO, KŘ, NCOZ, tak i GIBS); a současně chobotnici, vůči které vnímám **mimořádně pozoruhodnou slepotu nejen stran zmíněných stupňů policie, ale bohužel -- i stran Státního zastupitelství !**

K závěru této kapitoly doplňuji jen tolik, že ve věci Mělnického gangu jsem v letech **2016 až 2019** postupně podal **56** trestních oznámení (*Trestní oznámení o souboru 56 podání*) **a řadu dalších podnětů k jiným orgánům veřejné moci**.

Média k tomu postupně přinášela různé zprávy.

V říjnu r. 2019 jedna ze zpráv zněla:

Ministerstvo (spravedlnosti) prověří rozkrývání chobotnice šmejdů na Mělnicku

Ministryně spravedlnosti Marie Benešová vyjádřila pochybnosti o práci mělnického státního zastupitelství, které se už několik let zabývá žalobou soukromého detektiva Zbyňka Prouška na mafiánské praktiky pořadatelů předváděcích akcí.

Tehdy paní ministryně Benešová přímo řekla: „Existuje tam určité zanedbání této agendy ze strany státního zástupce,“ [Zdroj:](#)

Dostávám se tak říkajíc k jádru pudla.

K významnému a veřejnému prohlášení paní ministryně Benešové totiž dodnes nikde nevidím jakékoliv dořešení celé záležitosti.

Nevím o tom, že by u SZ v Mělníku byl v souvislosti s kauzou samou kdokoli tzv. vyklepán z taláru, a pokud mi je známo, tak i všichni podivní policisté slouží dál *(a někteří i povyšují)*.

Ba co víc - zabývám se bohužel dalšími – novými případy podvodů!

Energošmejdi, časopisoví šmejdi, internetoví šmejdi, dveřní šmejdi ...atd., atd.

Tedy - podvodné okrádání našich spoluobčanů se díky jeho toleranci ze strany státu, jdoucí ruku v ruce s pocitem nepostižitelnosti stran jeho pachatelů a doprovodným klientelismem šíří jako **mor**.

Na základě naznačené problematiky a své praxe proto tvrdím, že „ŠMEJDÍ BYZNYS“ není žádné „neslušné podnikání“, „nepoctivý prodej“, ani „nekalá obchodní praktika“, jak nám některé politické elity či nejrůznější manipulátoři exekutivy státu ve snaze problémy neřešit či falešně snižovat kriminalitu po řadu let vnucovali či vnucují,

ale státem tolerovaný organizovaný zločin !!

Zločin vystavěný na mafiánských pravidlech, jehož fenoménem je „maska podnikání“!

Zločin, fungující na principu předem připravené marnosti ve vymahatelnosti práva.

Zločin, který sofistikovaně poškozuje jak cílené skupiny obyvatel, tak český stát.

Zločin – který se přímo či skrytě týká každého z nás.

Také ale zločin, který jako jeden z mnoha jiných druhů a forem trestné činnosti svým rozsahem a více jak 20. letou existencí signalizuje hrůzný stav již zmíněné vymahatelnosti práva a spravedlnosti u nás!

Tedy zločin, který škodí morálně, hospodářsky i politicky.

Nabízí se tak nikoli řečnická, ale praktická otázka:

Funguje zde ze strany státu alespoň elementární ochrana společnosti před trestnými činy?!
Funguje zde alespoň elementární vymahatelnost práva a elementární principy spravedlnosti?!

Žijeme ještě vůbec v právním státě ?!

Z nejrůznějších úhlů pohledu vnímám současný stav vymahatelnosti práva a spravedlnosti jako žalostný, a současně jako důsledek obvykle líné či klientelismem prolezlé policie a každým dnem více a více chřadnoucí justice - s očividně invalidní soustavou státního zastupitelství.

Jak v kontextu již řečeného, tak z analýz obsahů příběhů lidí, kteří se stále více obracejí na Intitut Aleny Vitáskové vnímám situaci na poli průniku spravedlnosti asi takto:

Zatím co SOUDY „jaks-taks“ systémově fungují – a selhávají jen jedinci, tak STÁTNÍ ZASTUPITELSTVÍ systémově nefunguje – a veřejnému zájmu slouží už jen jedinci!

V rámci mého - již zmíněného angažmá v IAV i jeho Manifestu poznávám dokonce lidi, kteří po zkušenostech s praxí konkrétních státních zástupců, mnohdy i soudců, již zcela ztratili víru jak v českou justici, tak ve spravedlnost v této zemi.

Ze zkušeností z oblasti trestní justice je pak pro mě přímo **děsivý stav - systém, že soudy české soudí jen to, co k nim státní zástupci pustí!**

Nabízí se pak otázka, co se tedy děje s **případy (kauzami), které se k soudům vůbec nedostanou**, tedy případy o kterých si rozhodují výhradně a jen státní zástupci, a to ať už individuálně, nebo mezi sebou – tedy v případech, kdy **jeden druhého tzv. „podrží“ ?!**

Všichni nejspíš dobře známe vyjádření pana Premiéra o „**trestním stíhání na objednávku**“.

Já nejen, že takové vyjádření plně sdílím, ale po zkušenostech se zmíněným gangem či státním zastupitelstvím i zkušenostech z analytické činnosti v rámci IAV takové vyjádření ještě rozšiřuji o názor, že za současného stavu justice, zejména pak SZ (Policii nevyjímaje) rozhodně nelze vyloučit také „**trestní NEstíhání**“ **na objednávku.**

Pak se ale dostáváme až k hrozným úvahám, jako např. zda ve finále v našich věznicích mnohdy nesedí lidé, kteří by tam vůbec sedět neměli a naopak – na svobodě běhají ti, co do věznice očividně patří.

Přátelé – v ústavě máme mj. zakotveno, že základní práva a svobody jsou pod ochranou soudní moci.

Je tomu ale tak i v reálním životě?!

Státní zástupci přeci nejsou součástí soudní moci?!

Státní zástupci jsou jen veřejní žalobci, a měli by tedy státní moc legitimně prosazovat.

Jsem tedy názoru, že státní zástupce nesmí právo vykládat, ale plnit.

Státní zástupce není soudce a nesmí proto práci soudců nahrazovat či úskočně eliminovat.

Mezi státním zástupcem a soudcem musí být velký rozdíl.

Nevyrostla nám ale z institutu STÁTNÍ ZASTUPITELSTVÍ postupně a potichu jaká si čtvrtá - prakticky nekontrolovatelná, a neodvolatelná absolutní moc?!!

Můj názor je, že **ano – vyrostla!**

A jsem také názoru, že mnozí státní zástupci se bohužel podle toho také chovají.

Jejich aroganci, mstivost, ješitnost, lajdáctví, pohrdání jak občany, tak zákonodárci pak vnímám jako **zneužívání veřejné moci dobře placenými lidmi.**

Státní zástupci se nesmí schovávat v **brnění „živých kauz“** či za **štít „nezávislosti“**.

Naopak - musí být **kontrolovatelní**, ze své funkce **odvolatelní**, za svá rozhodnutí **odpovědní!**

Musí striktně respektovat legislativu, kterou zákonodárce, jakož to orgán vzniklý z vůle lidu vydal.

Ve zmíněné praxi i zmíněných aktivitách se čím dál více setkávám s erudovanými názory či informacemi o tom,

jak je státní zastupitelství **zaprodané politice umělého snižování kriminality,**

jak jsou špičky SZ **školeni v gesci Americké ambasády (Rekonstrukce státu),**

jak někteří SZ **manipulují s důkazy,**

jak **rozhodovací praxe SZ postrádá dobré mravy,**

jak **pro mnohé SZ je mnohem jednodušší či dokonce výhodnější stanovit si vlastní pravidla rozhodování, než studovat a dodržovat platné zákony,**

jak mnozí SZ využívají mechanismus **„palec nahoru či palec dolů“**, a k tomu svými – tzv.

„právními názory“ právo neprovádějí, ale nahrazují, deformují, upravují či ohýbají **k individuální potřebě,**

Vyjádřeno jinak: **Státní zastupitelství nesmí být stát ve státě!**

I touto cestou – tímto mým vystoupením proto apeluji na všechny lidi dobré vůle:

Nestrkejme před nešvary a zlem hlavu do písku!

Požadujeme v rámci veřejných diskuzí i legitimních tlaků na námi volené poslance **narovnání stavu v české justici.**

Tzv. „paragrafů“ se nesmí bát oznamovatelé či poškození, ale pachatelé!

Tzv. paragrafů se nesmí bát slušní lidé, ale gauneři!

Za nikoho z mých spoluobčanů mluvit nemohu, ale za sebe ano.

A já – ať už se to komu líbí nebo nelíbí – nadále budu přispívat k tomu, co už jiní, jinde a jindy výstižně řekli -- tedy,

- aby vymahatelnost práva a spravedlnosti reálně fungovala,
- aby mnozí z těch, co mají sloužit spravedlnosti, nestáli na opačné straně,
- aby byla politická vůle potírat gaunery prosperující z kontaktů na veřejnou moc,
- aby zneužívání veřejné moci bylo považováno za jeden z nezávažnějších trestných činů!

Závěrem už jen stručně:

Mám rád spravedlnost a vážím si všech slušných, poctivých, férových, a pracovitých lidí.

Jsem rád, že mohu spolupracovat s Institutem Aleny Vitáskové, a jsem pyšný na to, že jsem signatářem Manifestu IAV.

Současně paní Vitáskové děkuji za to, že mě na Seminář pozvala a umožnila mi tento proslov.

S pozdravem

„Zločin se nesmí vyplácet“

děkuji všem za pozornost a mějte se fajn!

- KONEC -